

ІНФОРМАЦІЙНА, БІБЛІОТЕЧНА ТА АРХІВНА СПРАВА

УДК 316.77

Людмила ГЛЄБОВА,
к.філол.н., доцент кафедри історії,
археології, інформаційної та архівної справи,
Центральноукраїнського національного
технічного університету

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА ЇХ ВЛАСТИВОСТІ

Комунікація у художній сфері реалізується у передачі інформації та естетичному впливі на людину. Відтак художня інформація розглядається як специфічний вид масової соціальної інформації, якому властивий вплив на емоційну сферу за допомогою художніх образів.

Однією зі сфер духовної діяльності, видом мистецтва, що зображає буття в словесних, писемно зафіксованих художніх образах є художня література. Літературний (художній) твір – результат художньої творчості в сфері мистецтва слова (літератури), продукт індивідуальної творчості митця [2]. Художня література, як особливий вид мистецтва, а слідом за нею і документи художньої творчості – літературні твори – виконують такі функції: естетичну, гедоністичну, комунікативну, просвітницьку, інформаційну і виховну. Вивченням сутності і розвитку художньої літератури займається особлива наука – літературознавство.

Ресурс художньої літератури об'єднує:

Первинні документи (оригінальні твори літератури (у тому числі й тиражовані), літературознавчі студії, так звана мемуарна література).

Вторинні документи (довідкові видання та інформаційні документи).

Вивчення робіт науковців дозволяє виокремити такі особливості інформаційних ресурсів художньої літератури [1]:

1. Автор – письменник (неповторність, вияв унікальності особистості творця);

Значний вплив тут – позатекстових чинників, зокрема суспільно-політичних та культурно-історичних особливостей епохи автора, індивідуальних рис його світогляду, ідейно-естетичних інтенцій тощо [3].

2. Художній твір (відсутність старіння; незамінність, неможливість перетворення знакової форми);

Художній текст «набуває просторово-часового окреслення в комунікативному процесі, в соціокультурній конситуації, контексті» [2]. Це справджується як на етапі кодування, так і на етапі декодування художнього тексту.

3. Споживач – читач (нелогічність – вплив на людину через емоційну сферу; багатоваріантність сприйняття).

Отже, у процесі художньої творчості «народжується» літературний твір основними рисами якого визначаємо унікальність, оригінальність, неповторність, відсутність старіння, нелогічність та багатоваріантність сприйняття.

Джерела та література

1. Неймовірно можливі світи: референтність, фікційність, текстуалізація: монографія / За редакцією Романа Гром'яка. Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ ТНПУ, 2005. 291 с.

2. Девдюк І. В. Екзистенційний дискурс в українській та британській прозі міжвоєнного періоду: монографія. Івано-Франківськ: Видавець Кушнір Г. М., 2020. 484 с.